Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2075/92

af 30. juni 1992

om den fælles markedsordning for råtobak

(EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994	L 349	105	31.12.1994
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 711/95 af 27. marts 1995	L 73	13	1.4.1995
►M3	Rådets forordning (EF) nr. 415/96 af 4. marts 1996	L 59	3	8.3.1996
►M4	Rådets forordning (EF) nr. 2444/96 af 17. december 1996	L 333	4	21.12.1996
►M5	Rådets forordning (EF) nr. 2595/97 af 18. december 1997	L 351	11	23.12.1997
►M6	Rådets forordning (EF) nr. 1636/98 af 20. juli 1998	L 210	23	28.7.1998
►M7	Rådets forordning (EF) nr. 660/1999 af 22. marts 1999	L 83	10	27.3.1999
►M8	Rådets forordning (EF) nr. 1336/2000 af 19. juni 2000	L 154	2	27.6.2000
►M9	Rådets forordning (EF) nr. 546/2002 af 25. marts 2002	L 84	4	28.3.2002
►M10	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003
►M11	Rådets forordning (EF) nr. 2319/2003 af 17. december 2003	L 345	17	31.12.2003
►M12	Rådets forordning (EF) nr. 1679/2005 af 6. oktober 2005	L 271	1	15.10.2005
►M13	Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003	L 270	1	21.10.2003
►M14	ændret ved Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 af 29. april 2004	L 206	20	9.6.2004

Ændret ved:

►A1	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►A2	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003
►A3	Tiltrædelsesakt for Bulgarien og Rumænien	L 157	203	21.6.2005

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2075/92

af 30. juni 1992

om den fælles markedsordning for råtobak

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesmarkedets funktion og udvikling skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal navnlig omfatte en fælles markedsordning, der afhænging af de enkelte produkter kan antage forskellige former;

sigtet med den fælles landbrugspolitik er at nå de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39, og navnlig for råtobak at stabilisere markederne og sikre den berørte landbrugsbefolkning en rimelig levestandard; disse mål kan kun nås, hvis ressourcerne afpasses efter behovene, hvilket navnlig kan ske gennem en kvalitetspolitik;

den nuværende markedssituation for råtobak, der er kendetegnet ved, at udbuddet ikke svarer til efterspørgslen, kræver en gennemgribende ændring af den fællesskabsordning, der hidtil har været gældende for markedet, samtidig med at den traditionelle produktion opretholdes; ændringen bør bestå i, at mekanismerne til markedsforvaltning forenkles, at der sikres en produktionsstyring, hvorved der både tages hensyn til markedsbehovene og budgetbetingelserne, og at kontrolmidlerne udbygges, så der skabes sikkerhed for, at forvaltningsmekanismerne fuldt ud bidrager til, at den fælles markedsordnings mål nås;

de forskellige tobakssorter kan opdeles i grupper ud fra ligheder i dyrkningsteknik og produktionsomkostninger og navnlig på grundlag af de benævnelser, der anvendes i den internationale samhandel;

på grund af konkurrencen på tobaksmarkedet er det nødvendigt at støtte tobaksproduktionen, og denne støtte bør baseres på en præmieordning, som skaber mulighed for at afsætte tobakken i Fællesskabet;

der kan sikres en effektiv forvaltning af præmieordningen ved, at der indgås dyrkningskontrakter mellem tobaksavlerne og de virksomheder, der foretager den første forarbejdning; kontrakterne skal både sikre avlerne en stabil afsætning og forarbejdningsvirksomhederne en regelmæssig forsyning; ved at forarbejdningsvirksomhederne udbetaler producenterne et beløb, der svarer til præmien, på tidspunktet for leveringen af den af kontrakten omfattede tobak, og som opfylder kvalitetskraverne, kan der sikres avlerne støtte, og samtidig bliver præmieordningen lettere at forvalte;

for at begrænse tobaksproduktionen i Fællesskabet og samtidig gøre produktionen af tobak med afsætningsvanskeligheder mindre tiltrækkende, bør der fastsættes en samlet maksimal garantitærskel for Fælles-

([1]) EFT nr. C 295 af 14. 11. 1991, s. 10.
([2]) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992.
([3]) EFT nr. C 98 af 21. 4. 1992, s. 18.

▼B

skabet og denne tærskel bør hvert år opdeles i specifikke garantitærskler for de enkelte sortsgrupper;

for at sikre, at garantitærsklerne overholdes, må der for en begrænset periode indføres en ordning med forarbejdningskvoter; det påhviler medlemsstaterne midlertidigt at fordele forarbejdningskvoterne mellem virksomhederne inden for de fastlagte garantitærskler; der bør med henblik herpå indføres EF-bestemmelser, som skal sikre en ligelig fordeling, og som lægger de tidligere forarbejdede mængder til grund, idet der dog ses bort fra anormal produktion; der vil blive truffet foranstaltninger med henblik på en senere fordeling af kvoterne mellem producenterne på tilfredsstillende vilkår; medlemsstater, der råder over de fornødne data, kan fordele kvoterne mellem producenterne på grundlag af hidtidige ydelser;

det er nødvendigt, at virksomheder, der foretager den første forarbejdning, ikke afslutter dyrkningskontrakter ud over de forarbejdningskvoter, de har fået tildelt; det bør derfor fastsættes, at præmierefusionen højst kan ske for en mængde, der svarer til forarbejdningskvoten;

præmieordningen og ordningen for produktionsstyring bør i første omgang begrænses til 1997, så ordningerne på ny kan gennemgås på grundlag af erfaringerne, og således at de eventuelt kan blive justeret med henblik på den efterfølgende periode;

markedssaneringen og kvalitetsforbedringen kan fremmes ved foranstaltninger, der sigter på produktionsomlægning; navnlig kan en specifik støtte gøre det muligt for producentsammenslutningerne at bidrage til, at produktionen tilrettelægges bedre, og at der gennemføres produktionsomstilling; endvidere vil et forskningsprogram som finansieres via en præmienedsættelse, åbne mulighed for, at tobaksproduktionen i højere grad komer til at svare til kravene til folkesundhed i Fællesskabet; endelig er det nødvendigt, at der indføres et omstillingsprogram for de avlere, som producerer sorterne Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc og hybrider af Geudertheimer, da dyrkningen af disse sorter er vigtig for økonomien i bestemte områder i Fællesskabet;

enhedsmarkedet kræver, at der etableres en fælles handelsordning ved Fællesskabets ydre grænser;

der kan afstås af mængderestriktioner ved Fællesskabets ydre grænser; for dog ikke at lade Fællesskabets marked være ubeskyttet under ekstraordinære forhold, der kan medføre forstyrrelser, bør der skabes mulighed for, at Fællesskabet hurtigt kan træffe de fornødne foranstaltninger;

under uforudsete markedsforhold kan det endvidere blive nødvendigt at indføre særforanstaltninger til markedsstøtte; Kommissionen bør træffe afgørelse om sådanne foranstaltninger;

bestemte former for støtte kan anfægte enhedsmarkedets virkeliggørelse; det bør derfor fastsættes, at tobak er omfattet af de bestemmelser i Traktaten, i henhold til hvilke støtte, der ydes af medlemsstaterne, kan vurderes og eventuelt forbydes, hvis støtten ikke er forenelig med fællesmarkedet;

det bør fastsættes, at Fællesskabet er finansielt ansvarligt for de udgifter, medlemsstaterne afholder som følge af forpligtelser i henhold til denne forordning, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]);

erfaringen viser, at det er nødvendigt at udbygge kontrollen i tobakssektoren; i givet fald kan bestemte kontrolbeføjelser overdrages til et selvstændigt kontrolagentur, da dette marked stiller særlige krav;

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

▼B

ved den fælles markedsordning for råtobak skal der samtidig og på passende måde tages hensyn til de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39 og 110;

overgangen fra den ordning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak ([1]), til ordningen i nærværende forordning bør ske på de bedst mulige betingelser; det kan derfor blive nødvendigt at indføre overgangsforanstaltninger; den nye ordning bør gælde fuldt ud fra 1993-høsten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

▼M12

Artikel 1

Den fælles markedsordning for råtobak gælder for tobak, rå eller ufabrikeret, samt tobaksaffald, henhørende under KN-kode 2401.

———————

▼B

AFSNIT I

Præmieordning

Artikel 3

▼M6

1. Fra 1999-høsten anvendes der en præmieordning med et præmiebeløb for alle tobakssorter i samme gruppe.

▼M7

2. Der ydes dog et tillægsbeløb for flue-cured, light air-cured og dark air-cured tobak, der er dyrket i Belgien, Tyskland, Frankrig og Østrig. Beløbet er lig med 65 % af forskellen mellem præmien for 1998-høsten og præmien for 1992-høsten for disse tobakstyper.

▼B

3. Præmien skal bidrage til producentindkomsten for en produktion, der svarer til markedsbehovene, og gøre det muligt at afsætte tobakken i Fællesskabet.

Artikel 4

1. Rådet fastsætter pr. høst efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, præmiebeløb og tillægsbeløb, idet der navnlig tages hensyn til de tidligere og de forventede afsætningsmuligheder for de forskellige tobakker under normale konkurrencevilkår på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet.

2. Præmiebeløbet fastsættes:

a) pr. kilo tobak i blade, der ikke har undergået en første forarbejdning og behandling

b) for hver gruppe råtobak.

▼M6

Artikel 4a

1. Præmien omfatter et fast beløb, et variabelt beløb og en særstøtte.

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 860/92 (EFT nr. L 91 af 7. 4. 1992, s. 1).

▼M6

2. Det variable præmiebeløb udgør mellem 30 og 45 % af den samlede præmie. Den variable del indføres gradvis indtil 2001-høsten. Den variable del kan inden for dette interval afpasses efter sortsgruppe og medlemsstat.

3. Det faste præmiebeløb udbetales enten til producentsammenslutningen, der videregiver det til de enkelte medlemmer af sammenslutningen, eller til hver enkelt producent, der ikke er medlem af en sammenslutning.

4. Det variable præmiebeløb udbetales til producentsammenslutningen, der videregiver det til de enkelte medlemmer af sammenslutningen afhængigt af den købspris, som den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, har betalt for sin individuelle produktion.

5. Der ydes en særstøtte til producentsammenslutningen på højst 2 % af den samlede præmie.

▼B

Artikel 5

Præmien ydes på følgende betingelser:

a) tobakken skal stamme fra det produktionsområde, der er fastlagt for hver sort

b) kvalitetskravene skal være opfyldt

c) producentens levering af tobakken i blade til den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, skal ske i henhold til en dyrkningskontrakt.

▼M6

Artikel 6

1. Dyrkningskontrakten indgås mellem på den ene side en virksomhed, som foretager den første forarbejdning, og på den anden side en producentsammenslutning eller en individuel producent, der ikke er medlem af en sammenslutning.

2. I denne forordning forstås ved:

— »producent«: en individuel producent, der ikke er medlem af en sammenslutning, en individuel producent, der er medlem af en sammenslutning, og en producentsammenslutning, som leverer sin produktion af råtobak til en virksomhed, som foretager den første forarbejdning, inden for rammerne af en dyrkningskontrakt

— »virksomhed, som foretager den første forarbejdning«: enhver godkendt fysisk eller juridisk person, som foretager den første tobaksforarbejdning, og som på egne vegne og for egen regning driver en eller flere virksomheder, der foretager den første forarbejdning af råtobak med installationer og udstyr, der er egnet til dette formål

— »første tobaksforarbejdning«: forarbejdning af råtobak, som en producent har leveret, til et stabilt produkt, der kan oplagres og pakkes i ensartede baller, og som har en kvalitet, der opfylder de endelige brugeres (fabrikkernes) krav.

3. Dyrkningskontrakten skal mindst omfatte følgende:

— en forpligtelse indgået af den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, til at betale producenten den købspris, der svarer til kvalitetssorteringen

— en forpligtelse indgået af producenten til at levere forarbejdningsvirksomheden råtobak, der opfylder de kontraktlige kvalitetskrav.

▼M6

4. Medlemsstatens kompetente organ udbetaler, når det har fået forelagt et bevis på, at tobakken er leveret, og det i stk. 3, første led, omhandlede beløb er udbetalt:

— det faste præmiebeløb til producentsammenslutningen eller til hver enkelt producent, der ikke er medlem af en sammenslutning

— det variable præmiebeløb og særstøtten til producentsammenslutningen.

Imidlertid kan præmien i en overgangsperiode på højst to høster udbetales gennem den virksomhed, som foretager den første forarbejdning.

▼M9

5. Medlemsstaten kan, hvis dens strukturer taler for det, anvende en ordning på de producentsammenslutninger, der ønsker at deltage heri, hvorefter der bydes på de i stk. 1 nævnte dyrkningskontrakter for en given sortsgruppe, der er indgået inden begyndelsen af leveringen af tobakken.

▼M6

Artikel 7

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 23.

Gennemførelsesbestemmelserne omfatter bl.a. følgende:

— afgrænsning af produktionsområderne for hver sort

— de kvalitetskrav, den leverede tobak skal opfylde

— dyrkningskontraktens yderligere indhold og fristen for dens indgåelse

— eventuelt krav om en sikkerhed, som producenten skal stille, samt betingelserne for sikkerhedens stillelse og frigivelse, hvis der ansøges om forskud

— fastsættelsen af den variable præmie

— de særlige betingelser for ydelse af præmien, hvis dyrkningskontrakten indgås med en producentsammenslutning

— de foranstaltninger, der skal træffes, hvis producenten eller den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til retsforskrifter

— iværksættelsen af den ordning, hvorefter der bydes på dyrkningskontrakterne, herunder første købers mulighed for at dække eventuelle bud.

▼B

AFSNIT II

Produktionsstyring

▼M6

Artikel 8

▼A2

Der fastsættes en samlet og maksimal garantitærskel for Fællesskabet på 402 953 tons råtobak i blade pr. høst.

▼M6

Inden for denne tærskelmængde fastsætter Rådet for tre på hinanden følgende høster efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, særlige garantitærskler for de enkelte sortsgrupper.

▼M6

Artikel 9

1. For at sikre, at garantitærsklerne overholdes, indføres der en ordning med produktionskvoter.

2. Rådet fordeler efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, for tre på hinanden følgende høster de mængder, der er til rådighed for hver sortsgruppe, mellem producentmedlemsstaterne.

3. På grundlag af de mængder, der er fastsat i medfør af stk. 2, jf. dog stk. 4 og 5, fordeler medlemsstaterne produktionskvoterne mellem de individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en sammenslutning, og producentsammenslutningerne i forhold til gennemsnittet af de mængder, som hver enkelt producent har leveret til forarbejdning i de tre år, der går forud for året for den seneste høst, opdelt efter sortsgruppe.

4. ►M8 Inden udløbet af den fastsatte frist for indgåelsen af dyrkningskontrakterne kan medlemsstaterne få tilladelse til at overføre garantitærskelmængder fra én sortsgruppe til en anden. ◄

Medmindre stk. 3 anvendes, giver en nedsættelse af garantitærskelmængden på en ton for en sortsgruppe anledning til en forhøjelse på højst en ton for en anden sortsgruppe.

Overførslen af garantitærskelmængder fra en sortsgruppe til en anden kan ikke medføre yderligere udgifter for EUGFL.

De i første afsnit omhandlede mængder fastsættes efter proceduren i artikel 23.

▼M9

5. Producentmedlemsstaterne kan oprette en national kvotereserve, for hvilken reglerne for anvendelsen fastsættes efter proceduren i artikel 23.

▼M6

Artikel 10

1. Der kan ikke ydes nogen præmie for mængder, som ligger ud over producentens kvote.

2. Uanset stk. 1 kan en producent for hver sortsgruppe levere sin overskudsproduktion, dog højst 10 % af sin kvote, idet dette overskud kan nyde godt af præmien for den efterfølgende høst, hvis den pågældende i forbindelse med den efterfølgende høst nedsætter sin produktion tilsvarende, således at de sammenlagte kvoter for de pågældende to høster ikke overskrides.

3. Medlemsstaterne skal have nøjagtige oplysninger om alle de individuelle producenters produktion, således at der i givet fald kan tildeles dem produktionskvoter.

4. Inden for den enkelte producentmedlemsstat kan der overdrages produktionskvoter mellem individuelle producenter.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 23.

AFSNIT III

Omstilling af produktionen

▼M12

———————

▼M9

Artikel 13

▼M11

1. Der oprettes en Fællesskabsfond for tobak, i det følgende benævnt fonden, som finansieres ved en tilbageholdelse på:

— 2 % af præmien for høståret 2002

— 3 % af præmien for høståret 2003 og 2004

▼M13
▼M14

— 3 % prémie na sklizeň 2005.

▼M9

2. Fonden finansierer følgende former for foranstaltninger:

a) fremme af borgernes kendskab til de skadelige virkninger af tobaksforbrug i enhver form, bl.a. gennem oplysning og uddannelse, støtte til indsamling af oplysninger med henblik på kortlægning af tendenserne i tobaksforbruget og udarbejdelse af epidemiologiske undersøgelser vedrørende tobaksforbruget på EF-plan og undersøgelse vedrørende forebyggelse af tobaksafhængigheden

▼M12

b) særlige foranstaltninger med henblik på at få produktionen af råtobak omstillet til andre afgrøder og til andre jobskabende aktiviteter og undersøgelser af, hvilke muligheder producenterne af råtobak har for at omstille sig til andre afgrøder og aktiviteter.

———————

Artikel 14a

Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 13 vedtages efter proceduren i artikel 23.

▼M1

AFSNIT IV

Samhandel med tredjelande

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 16

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

a) opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller

▼M1

truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, og grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

▼M6

AFSNIT V

Kontrolforanstaltninger

▼M12

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at kontrollere og sikre, at fællesskabsbestemmelserne for råtobak overholdes.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 23.

▼M6

AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser og overgangsbestemmelser

▼B

Artikel 18

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen af og handelen med de i artikel 1 nævnte produkter.

▼M12

———————

▼M6

Artikel 20

I tilfælde af uforudsete begivenheder på markedet kan der træffes ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger efter proceduren i artikel 23. Disse foranstaltninger kan kun træffes, hvis og så længe de er absolut nødvendige for at støtte markedet.

▼B

Artikel 21

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for forordningens anvendelse. De nærmere bestemmelser

▼B

for oplysningernes meddelelse og udbredelse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 22

Der nedsættes en forvaltningskomité for tobak, i det følgende benævnt »komitéen«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

▼M10

Artikel 23

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Tobak.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]).

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 24

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

▼M12

———————

▼B

Artikel 28

Forordning (EØF) nr. 727/70 ophæves med virkning fra 1993-høsten.

Artikel 29

Denne forordning anvendes fra 1993-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M12

———————

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.